

фрахтового ринка. То есть, фактически отражается классическое рыночное ценообразование.

Таким образом, взаимосвязь постоянно действующих экономических факторов и кратковременных нециклических колебаний определяет движение фрахтовых ставок и уровень спроса на трамповый тоннаж. Причем временные факторы иногда являются основными конъюнктурообразующими факторами. Фрахтовые ставки на трамповый тоннаж колеблются вокруг цены производства, в отдельные периоды они резко отклоняются от нее. Влияние оказывают значительные несовпадения между предложением и спросом, что является результатом изменений хозяйственной конъюнктуры, складывающихся под воздействием длительных или кратковременных циклических и нециклических факторов.

И так, основными характеристиками конъюнктуры фрахтового рынка являются: ставки фрахта и аренды конкретных сделок; объемы спроса и предложения; эластичность спроса, предложения; фрахтовые индексы; средние значения ставок аренды и ставок фрахта на отдельных грузонаправлениях; тайм-чартерный эквивалент.

Следует отметить, что основной задачей управления в судоходстве становится определение тенденций изменения конъюнктуры фрахтового рынка и рассмотрения основных причин. Это позволяет судоходным компаниям своевременно и точно принимать решения по реакции на цены перевозки и с помощью чего достигать функциональной и финансовой устойчивости.

УДК.658.152

ПРОБЛЕМИ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙ

Яковенко В.Г., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Затяжна економічна криза в Україні, в значній мірі знизила зацікавленість реального виробничого сектора в інноваціях, одночасно загострила проблему ефективного використання виділених державою та окремими підприємствами фінансових ресурсів при формуванні та відборі інноваційних проєктів. Відомо, що якість формування вітчизняних інноваційних проєктів та підготовка на їх основі інвестиційних проєктів з освоєння нововведень вкрай невисока.

Зміст інноваційної діяльності в економічній сфері є створення та розповсюдження нововведень в матеріальному виробництві.

Інноваційну сферу від наукової та виробничої відрізняє наявність специфічної маркетингової функції, специфічних методів

фінансування, кредитування і методів правового регулювання, а також, що найбільш важливо, особливості системи мотивації інноваційної діяльності. У кінцевому рахунку, ці методи зумовлюються специфікою інноваційної праці та кругообігу коштів, отримання економічного доходу та інноваційного продукту.

Реалізації будь-якого інноваційного проєкту в умовах ринкової економіки має передувати вирішення двох взаємопов'язаних методичних завдань: 1) оцінка вигідності кожного з можливих варіантів здійснення проєкту; 2) порівняння варіантів і вибір найкращого з них.

Ефект інноваційної діяльності є багатоаспектним. Розмір ефекту від реалізації інновацій безпосередньо визначається їх очікуваною ефективністю, і відображається: у продуктовому сенсі (поліпшення якості і зростання товарних асортиментів); у технологічному сенсі (зростання продуктивності праці і поліпшення її умов); у функціональному сенсі (зростання ефективності управління); в соціальному сенсі (поліпшення якості життя).

Поняття вартості та корисності інновацій в економічному сенсі ідентифікуються у взаємопов'язаному аналізі якості та кількості: вироблених речей (товарів); виконаної праці (робіт і функцій); зміни витрат виробництва і реалізації; зміни обсягу продажів, частки на ринку, прибутку та інших показників конкурентності в рамках існуючого попиту.

Ефективність інновацій безпосередньо визначається їх конкретною здатністю зберігати відповідну кількість праці, часу, ресурсів і грошей з розрахунку на одиницю всіх необхідних і передбачуваних корисних ефектів, створюваних продуктів, технічних систем, структур. На сьогодні оцінка ефективності інновацій таїть у собі кілька дуже суттєвих проблем. Деякі з них, такі як облік інфляції, порівняння різночасових показників, приведення інвестицій і витрат виробництва до єдиної річної розмірності, технічно вирішуються на практиці за допомогою різних методів, коефіцієнтів і ін.

Однак з інноваційними проєктами пов'язані й інші проблеми, які нетак легко вирішити. Однією з основних є проблема обліку загальної величини ефекту від впровадження інновацій, так як окремі його аспекти (соціальний, екологічний, науково – технічний, економічний) представляються непорівнянними один з одним, і навіть дати інтегральну оцінку одному лише соціальному результату практично неможливо.

Тому як інформаційна база, так і методи визначення ефективності інновацій повинні удосконалюватися, щоб враховувати всі зміни, які відбуваються.